

[Henry Sørensen.]

100 pct. pr. 1. januar 1967, bl. a. med det resultat, at udenlandsk ejede fisk har kunnet sendes til forarbejdning og forsyning med dansk emballage her.

Men dette har altså ikke været nok for fiskeriministeren; selve forbuddet mod landingsadgang, således som det indgår og også bør indgå i de danske fiskeres eneret til benyttelse af søterritoriet, skal nu yderligere angribes gennem en betingelsesløs bemyndigelse for fiskeriministeren til at perforere dette system. Vi finder fra venstre dette i allerhøjeste grad betænkeligt og af hensyn til imødegåelsen af de påberåbte mangelsituationer unødvendigt.

Spørgsmålet om ordningen af det danske fiskeriterritorium med udlandet kan nemlig, før vi venter det, blive aktuelt i forbindelse med vores indtræden i fællesmarkedet, hvor det er mit håb at vi fra nordisk side kan finde et samlet forhandlingsgrundlag og en enig nordisk optræden. Jeg vil så alvorligt, som det er mig muligt, henstille til fiskeriministeren at holde hestene så længe i stedet for at søge at bringe Danmark ind i en situation, hvor man allerede har givet køb og spillet sig de kort af hænde, som det kan være værdifuldt at have på hånden den dag, situationen får en ganske anden realistisk og aktuel baggrund end den, de anførte mangelsituationer i øjeblikket overhovedet vil kunne give den.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi fra venstre er villige til i et udvalg at give lovforslaget en meget grundig behandling.

H. C. Toft: Da mit partis ordfører, hr. Hindkjær Pedersen, er forhindret i at være til stede på grund af sygdom, skal jeg på mit partis vegne fremføre nogle synspunkter vedrørende det lovforslag, fiskeriministeren her har fremsat.

Jeg vil gerne først og fremmest hæfte mig ved den bemyndigelse, der ifølge lovforslaget skal gives fiskeriministeren i loven om saltvandsfiskeri, idet fiskeriministeren kan meddele undtagelser, når det drejer sig om interesser for fiskeriet. Jeg vil dernæst gerne tilføje, at da de mange fiskerilove blev gennemført for et stykke tid siden, følte vi, at vi gav fiskeriministeren mange bemyndigelser, og vi var også betænkelige ved det. Når nu ministeren foreslår denne

ændring, drejer det sig altså om en bemyndigelse af handelspolitisk art, hvor forholdet er det, at ministeren alene afgør, om det er i fiskerierhvervets interesse, at der må foretages landinger af udenlandsk fisk. Det vil med andre ord sige, at det er fiskeriministeren, der bestemmer, om det er af interesse for industrien, eller det er af interesse for fiskeriet, og det vil med andre ord sige, at det er en bemyndigelse, hvorefter fiskeriministeren og han alene kan træffe denne afgørelse. I mange af de landbrugslove, vi har gennemført, er der også visse bemyndigelser til landbrugsministeren, men afgørelserne træffes dog så godt som altid efter indstilling fra et eller andet udvalg, der har tilknytning til det pågældende erhverv. Jeg vil derfor gerne rejse det spørgsmål — og mene, at vi må drøfte det i et udvalg — om det, hvis fiskeriministeren skal have denne bemyndigelse, så ikke ville være rigtigt, at der var et udvalg, som fiskeriministeren måtte være pligtig at lytte til, hvis indstilling han skulle rette sig efter.

Den bestemmelse, der findes i øjeblikket, hindrer altså i vidt omfang udenlandske fiskere i direkte at lande deres fangster i danske havne. Den betydning, det har haft for dansk fiskeri, tror jeg har været meget stor. Det, at danske fiskere ikke har langt til fangstpladserne, hurtigt kan bringe fisken i land og derefter få den gjort i stand og sætte den på markedet i udlandet, mener jeg har betydet, at dansk fisk har haft en større og bedre kvalitet, end mange andre landes fiskere har kunnet fremskaffe, og dermed også givet danske fiskere en langt større pris end andre. Spørgsmålet er jo, om vi ikke ved at give fiskeriministeren denne bemyndigelse står over for, at fiskeriministeren kan og vil åbne adgang for så store landinger fra udenlandske fiskerifartøjer, at man derved presser prisen ned på den fisk, som danske fiskere fanger. Jeg har forstået ministerens lovforslag sådan, at det kun er i særlige tilfælde, fiskeriministeren vil udnytte denne bemyndigelse. Men hvad er „særlige tilfælde“? Er det i lange perioder, eller er det i korte perioder? Jeg synes, at vi under udvalgsbehandlingen må have det klaret op, for det kan jo da ikke være sådan, at fordi der en kort overgang mangler dansk fisk til industrien, skal vi over en længere periode åbne adgang for